A Theological Thesis on the Identity of the Messiah

תיזה תיאולוגית על זהות המשיח

- Frank Leo 劉宗唐 משה הלוי *Φραγκίσκος Μωυσῆς Λευϊτάκης*
משה לוין (לעווין)

מָשִׁיחַ: פֶּרְסוֹנָה אוֹ נָצִיוֹן?

彌賽亞:個人抑或國族?

קאי אוכי ένα πρόσωπο אי דיאלוגי פירי טון מָשִׁיחַ קי דין איינאי ένα έθνος

關於彌賽亞必為一人而非一國之論辯

הקדמה / 序論

י קאי ברורה: האם המשיח הוא אדםθאי פרונטי תיזא אכסיטאזי אינא ירוטימא טו אופויו אי אפאנטיסי אפיטי אור יחיד אוֹ הוא עם ישראל? קאטא טין דידאסקאליאן טון חז״ל, טין מסורת הכתובות, טון תרגומים, קאי טין אנאליסי טון כתבי הקודש, טו מָשִׁיחַ אינאי ένα πρόσωπο אנ — מוגדרθρ המלך דוד מזרע, זכר, אחאד, ופוס.

本論文旨在檢視一個亟需明確回答的問題:彌賽亞究竟是一個人，還是以色列民族？依據聖賢們(חז״ל)的教導、經典傳統、塔古姆譯本，以及對聖經之分析，彌賽亞乃是一明確的個人(πρόσωπο)——一個人(אנθρωποι)，男性，出自大衛王之後裔。

«מירוס א׳: אי גיניסי טיס דידאסקאליאס «המשיח הוא ישראל

第壹章:「彌賽亞即以色列」之教義緣起

1.1 אי ירמיניא טו רש״י

1.1 拉希之解經

טו רש״י (ר׳ שלמה יצחקי, 1040–1105 לספירה) סטין פירוש שלו על ישעיהו נ״ב:יג – נ״ג:יב, אירמינבסי טון «עבד ה׳» אוס טו עם ישראל בכללותו. אוטי אינאי אי ירמינייא פו איגיני קיריארכי סטין ימי הביניים קאי אשר השפיעה על רבים.

拉希(R' Shlomo Yitzchaki, 1040–1105 CE)在其對以賽亞書五十二章十三節至五十三章十二節的註釋中,將「耶和華的僕人」解釋為以色列民族的整體。此即成為中世紀盛行的詮釋,並深深影響了後世諸多學者。

טו רש״י גראפי סטין פירוש שלו:

拉希在其註釋中寫道:

> **עברית מקורית (希伯來原文):** «הנה ישכיל עבדי — ישראל עבדי... והנכון בעיני שכל הנבואה הזאת מדברת כנגד ישראל»
>
> **תעתיק (轉寫):** *"Hineh yaskil avdi — Yisrael avdi… v'hanakhon b'einai shekol han'vuah hazot m'daberet k'neged Yisrael"*
>
> **תרגום (翻譯):**「看哪,我的僕人必行事有智慧——以色列我的僕人⋯⋯在我看來,正確的解釋是整段預言都是指向以色列而說的。」

אלא טו רש״י בעצמו מודה כי אוי חכמי התלמוד אירמינבסאן טו כיימינון ביאופוס שונה:

然而拉希本人也承認,塔木德的聖賢們對此章有不同的解釋:

> **עברית מקורית:** «ודרשוהו רבותינו במלך המשיח»
>
> **תעתיק:** *"V'darshuhu Rabboteinu b'Melekh HaMashiach"*
>
> **תרגום:**「而我們的拉比們將之解釋為彌賽亞王。」

אוטו שמייוני אוטי טו רש״י ידע כי אי פאראדוסי (מסורת) טון רבותינו אי קדומה אירמינבסי טון עבד ה׳ אוס טון משיח — אלא אפורריפסי אוטין ביגלל לחץ הפולמוסים עם הנוצרים.

此點意義重大——拉希知道我們拉比們的古老傳統(מסורת)將「耶和華的僕人」解釋為彌賽亞——但他因與基督徒論辯之壓力而摒棄了此傳統解釋。

1.2 אי אינטיייא טון פולמוסים

1.2 論辯之背景

אי ויכוחים בין יהודים לנוצרים איגינאן תכופים ומאיימים. אי פירוש הקולקטיבי (ישראל = עבד ה׳) נתן לרבנים כלי להתמודד עם הטענה הנוצרית. אלא אוטי אינאי ירמינייא מאוחרת שנולדה מתוך לחץ פולמוסי, ולא מסורת קדומה. 12 ןוטσσ αιώνα,

十二世紀時，猶太人與基督徒之間的辯論日益頻繁且具威脅性。集體性詮釋（以色列＝耶和華的僕人）給予拉比們一個應對基督教主張的工具。然而，此乃一晚期詮釋，生於論辯壓力之中，並非古老傳統。

ר׳ משה הכהן אבן קריספין (ספרד, המאה ה-14) כותב בפירושו לישעיהו נ״ג:

拉比摩西·哈科恩·伊本·克里斯平（西班牙，十四世紀）在其對以賽亞書五十三章的註釋中寫道：

> **עברית מקורית:** «אני מחוייב לפרש הפרשה הזאת על המשיח... ואותם שפירשוה על ישראל, מרחיקים עצמם מהפשט, שכל עניין זה נאמר בלשון יחיד»
>
> **תעתיק:** *"Ani m'chuyav l'faresh haparashah hazot al HaMashiach… v'otam shep'irshuha al Yisrael, m'rachaqim atzmam mehapeshat, shekol inyan zeh ne'emar bilshon yachid"*
>
> **תרגום:** 「我有義務將此段經文解釋為彌賽亞……那些將之解為以色列的人，使自己遠離了直解意義（פְּשָׁט），因為此處一切事項都是以單數形式表述的。」

מירוס ב׳: ראיות מן התנ״ך כי המשיח הוא אדם יחיד

第貳章：塔納赫中彌賽亞為個人之證據

2.1 בראשית מ״ט:י — שילה

2.1 創世記四十九章十節——示羅（Shiloh）

נוסח המסורה (馬索拉文本):

> לֹא יָסוּר שֵׁבֶט מִיהוּדָה וּמְחֹקֵק מִבֵּין רַגְלָיו עַד כִּי יָבֹא שִׁילֹה וְלוֹ יִקְּהַת עַמִּים

Lo yasur shevet miYhudah um'choqeq mibein raglav ad ki yavo Shiloh v'lo yiqhat amim

「圭不離猶大，杖不離他兩腳之間，直等到示羅來到，萬民都必歸順他。」

תרגום השבעים (LXX 七十士譯本):

οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ιουδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν

Ouk ekleipsei archōn ex Iouda kai hēgoumenos ek tōn mērōn autou, heōs an elthē ta apokeimena autō, kai autos prosdokia ethnōn

「統治者不離猶大，領袖不離他的腿間，直等到那為他所存留的來到，他（αὐτός——陽性單數代名詞）自己是萬族的期望。」

תרגום אונקלוס (塔古姆·昂克洛斯):

לָא יֶעְדֵּי עָבֵד שׁוּלְטָן מִדְּבֵית יְהוּדָה... עַד דְּיֵיתֵי מְשִׁיחָא דְּדִילֵהּ הִיא מַלְכוּתָא

La ye'adei aved shultan midveit Yehudah… ad d'yeitei M'shicha d'dileih hi malkhuta

「執政者不從猶大家離去……直到彌賽亞來到，王權是屬於他的。」

ניתוח (分析):

סטון תרגום אונקלוס — פו אינאי הנוסח הארמי המוסמך ביותר — טו «שילה» מיתאפראזיטאי ישירות אוס הוא, יחיד זכר)) αὐτός כותבת LXX אנדריקון ביחיד. אי (πρόσωπον) «מְשִׁיחָא» (משיח). אוטו אינאי פרוסופון עם» או «הם» לא» —».

在塔古姆·昂克洛斯——最具權威性的亞蘭語譯本——中，「示羅」被直接譯為「彌賽亞」（מְשִׁיחָא）。此乃一陽性單數之位格（πρόσωπον）。七十士譯本寫的是 αὐτός（他，陽性單數）——而非「他們」或「民族」。

2.2 ישעיהו ט׳:ה (ט׳:ו בנוסח הנוצרי)

2.2 以賽亞書九章五節（基督教編排為九章六節）

נוסח המסורה:

כִּי יֶלֶד יֻלַּד לָנוּ בֵּן נִתַּן לָנוּ וַתְּהִי הַמִּשְׂרָה עַל שִׁכְמוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא יוֹעֵץ אֵל גִּבּוֹר אֲבִי עַד שַׂר שָׁלוֹם

Ki yeled yulad lanu, ben nitan lanu, vat'hi hamisrah al shichmo, vayiqra sh'mo Peleh Yo'etz El Gibbor Avi Ad Sar Shalom

「因有一嬰孩為我們而生，有一子賜給我們，政權擔在他的肩頭上，他名稱為奇妙的策士、全能的神、永在的父、和平的君。」

תרגום השבעים (LXX):

> ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μεγάλης βουλῆς ἄγγελος
>
> *Hoti paidion egennēthē hēmin, huios kai edothē hēmin, hou hē archē egenēthē epi tou ōmou autou, kai kaleitai to onoma autou Megalēs boulēs angelos*
>
> 「因有一嬰孩為我們而生，有一子賜給我們，統治權在他的肩上，他的名被稱為大謀略的使者。」

מגילות ים המלח (死海古卷 4QIsaª):

הנוסח של 4QIsaª שומר על הקריאה «ויקרא שמו» — בלשון יחיד, כמו בנוסח המסורה.

死海古卷 4QIsaª 的文本保留了「他的名被稱為」(ויקרא שמו)之讀法——單數形式，與馬索拉文本一致。

ניתוח:

אי נבואה מדברת על «יֶלֶד» (ילד אחד), «בֵּן» (בן אחד) — לשון יחיד מוחלט. אין שום אפשרות לפרש «ילד»
πρόσωπο כתבי ים המלח — כולם מדברים על αד קאי גם טו נוסח המסורה קאי גם LXX כאומה שלמה. גם אי
אחד.

此預言談及「一嬰孩」(יֶלֶד，單數)、「一子」(בֵּן，單數)——絕對的單數形式。不可能將「一嬰孩」解為一整個民族。七十士譯本、馬索拉文本與死海古卷——全部都在談論一個位格。

2.3 ישעיהו י״א:א–ב — חוטר מגזע ישי

2.3 以賽亞書十一章一至二節——耶西之根所出的枝條

נוסח המסורה:

> וְיָצָא חֹטֶר מִגֵּזַע יִשָׁי וְנֵצֶר מִשָּׁרָשָׁיו יִפְרֶה: וְנָחָה עָלָיו רוּחַ ה׳ רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת ה׳
>
> *V'yatza choter migeza Yishai v'netzer mishorashav yifreh. V'nachah alav Ruach Hashem, ruach chokhmah uviynah, ruach etzah ugvurah, ruach da'at v'yir'at Hashem*
>
> 「從耶西的根株必發一條嫩枝，從他根生的枝子必結果實。耶和華的靈必住在他身上，就是使他有智慧和聰明的靈、謀略和能力的靈、知識和敬畏耶和華的靈。」

תרגום השבעים (LXX):

> καὶ ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ιεσσαι, καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται, καὶ ἀναπαύσεται ἐπ᾽ αὐτὸν πνεῦμα τοῦ θεοῦ
>
> *Kai exeleusetai rhabdos ek tēs rhizēs Iessai, kai anthos ek tēs rhizēs anabēsetai, kai anapausetai ep' auton pneuma tou theou*
>
> 「必從耶西的根發出一根杖，從這根必開一朵花，神的靈必安息在他身上。」

מגילות ים המלח (死海古卷 1QIsaᵃ):

הנוסח ב-1QIsaᵃ (טור IX) קורא: ויצא חוטר מגזע ישי ונצר משרשו יפרה — זהה למסורה, בלשון יחיד.

1QIsaᵃ（第九欄）的讀法為：「從耶西的根株必發一條嫩枝，從他的根生的枝子必結果實」——與馬索拉文本一致，為單數形式。

ניתוח:

«חוטר» (שבט, ענף) — לשון יחיד. «נצר» — לשון יחיד. «עליו» — כינוי יחיד. «ארץ ישראל» אינה יכולה להיות «ענף מגזע ישי». ישי הוא אדם — אביו של דוד — וצאצאיו הם בני אדם, לא ארצות.

「嫩枝」（חוטר）——單數。「枝條」（נצר）——單數。「在他身上」（עליו）——單數代名詞。「以色列地」不可能是「從耶西根株發出的枝條」。耶西是一個人——大衛之父——而他的後裔是人，不是土地。

2.4 מיכה ה׳:א (ה׳:ב בנוסח הנוצרי) — מבית לחם

2.4 彌迦書五章一節（基督教編排為五章二節）——出伯利恆

נוסח המסורה:

> וְאַתָּה בֵּית לֶחֶם אֶפְרָתָה צָעִיר לִהְיוֹת בְּאַלְפֵי יְהוּדָה מִמְּךָ לִי יֵצֵא לִהְיוֹת מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל וּמוֹצָאֹתָיו מִקֶּדֶם מִימֵי עוֹלָם
>
> *V'atah Beit Lechem Efratah, tza'ir lihyot b'alfei Yehudah, mimkha li yetzeh lihyot moshel b'Yisrael, umotzaotav miqedem mimei olam*
>
> 「伯利恆以法他啊，你在猶大諸族中雖小，將來必有一位從你那裡出來，在以色列中為我作掌權者；他的根源從亙古、從太初就有。」

תרגום השבעים (LXX):

> καὶ σύ, Βηθλεεμ οἶκος τοῦ Εφραθα, ὀλιγοστὸς εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ιουδα· ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ισραηλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ᾽ ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος

Kai su, Bēthleem oikos tou Ephratha, oligostos ei tou einai en chiliasin Iouda; ek sou moi exeleusetai tou einai eis archonta en tō Israēl, kai hai exodoi autou ap' archēs ex hēmerōn aiōnos

「你，伯利恆以法他家，你在猶大千戶中雖小，必有一位從你那裡為我而出，要作以色列的元首（ἄρχοντα，陽性單數），他的出處從太初、從永遠的日子。」

תרגום יונתן (塔古姆·約拿單):

וְאַתְּ בֵּית לֶחֶם אֶפְרָתָה... מִנָּךְ קֳדָמַי יִפּוֹק מְשִׁיחָא

V'at Beit Lechem Efratah… minakh qodamai yipoq M'shicha

「你，伯利恆以法他……彌賽亞必從你那裡在我面前出來。」

ניתוח:

אי פירוש «ישראל הוא המשיח» נופלת כאן לחלוטין. פסוק זה אומר שמישהו «יצא מבית לחם». ארץ ישראל אינה «יוצאת מבית לחם». עם ישראל אינו «יוצא מבית לחם». רק אדם יחיד נולד במקום מסוים. התרגום יונתן מזהה במפורש — «מְשִׁיחָא» — ובלשון יחיד.

「以色列即彌賽亞」的解釋在此完全崩潰。此經文說有「某位從伯利恆出來」。以色列地不會「從伯利恆出來」。以色列民族不會「從伯利恆出來」。唯有一個人才會在某特定地點出生。塔古姆·約拿單明確指認——「彌賽亞」（מְשִׁיחָא）——且為單數。

2.5 דניאל ט׳:כו — משיח יכרת

2.5 但以理書九章二十六節——彌賽亞被剪除

נוסח המסורה:

וְאַחֲרֵי הַשָּׁבֻעִים שִׁשִּׁים וּשְׁנַיִם יִכָּרֵת מָשִׁיחַ וְאֵין לוֹ

V'acharei hashavu'im shishim ushnayim yikaret Mashiach v'ein lo

「過了六十二個七之後，彌賽亞（受膏者）必被剪除，一無所有。」

תרגום השבעים (LXX — תיאודוטיון):

καὶ μετὰ τὰς ἑβδομάδας τὰς ἑξήκοντα δύο ἐξολεθρευθήσεται χρῖσμα καὶ κρίμα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ

Kai meta tas hebdomadas tas hexēkonta duo exolethreuthēsetai chrisma kai krima ouk estin en autō

「過了六十二個七之後，受膏者必被剪滅，他裡面沒有審判（或：沒有歸屬於他的）。」

ניתוח:

שם עצם יחיד עם ה׳ הידיעה. פירוש: — (uMashiach) נפעל, יחיד, זכר. ״ומשיח״ — (yikaret) הפועל «יִכָּרֵת» אדם אחד ספציפי «נכרת» (מת, נהרג). ארץ ישראל אינה «נכרתת». עם שלם אינו «נכרת» בלשון יחיד. הנביא מדבר על מוות של אדם בודד — המשיח.

動詞「יִכָּרֵת」（yikaret）——被動態、單數、陽性。「彌賽亞」（מָשִׁיחַ）——帶定冠詞的單數名詞。意即：一個特定的人被「剪除」（死亡、被殺）。以色列地不會被「剪除」。一整個民族不會以單數形式被「剪除」。先知所論的是一個人的死亡——彌賽亞。

2.6 זכריה י״ב:י — הביטו אלי את אשר דקרו

2.6 撒迦利亞書十二章十節——他們仰望所扎的

נוסח המסורה:

> וְשָׁפַכְתִּי עַל בֵּית דָּוִיד וְעַל יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם רוּחַ חֵן וְתַחֲנוּנִים וְהִבִּיטוּ אֵלַי אֵת אֲשֶׁר דָּקָרוּ וְסָפְדוּ עָלָיו כְּמִסְפֵּד עַל הַיָּחִיד
>
> *V'shafakhti al beit David v'al yoshev Yerushalaim ruach chen v'tachanunnim, v'hibitu elai et asher daqaru, v'safdu alav k'misped al hayachid*
>
> 「我必將那恩典和懇求的靈，澆灌在大衛家和耶路撒冷的居民身上；他們必仰望我，就是他們所扎的；他們必為他悲哀，如喪獨生子。」

תרגום השבעים (LXX):

> καὶ ἐπιβλέψονται πρός με ἀνθ᾽ ὧν κατωρχήσαντο καὶ κόψονται ἐπ᾽ αὐτὸν κοπετὸν ὡς ἐπ᾽ ἀγαπητόν
>
> *Kai epiblepsontai pros me anth' hōn katōrchēsanto kai kopsontai ep' auton kopeton hōs ep' agapēton*
>
> 「他們必仰望我，因為他們所嘲弄的；他們必為他（αὐτόν——陽性單數）哀號，如同為獨愛的人哀號。」

ניתוח מן התלמוד (塔木德中的分析):

בבלי סוכה נ״ב ע״א:

巴比倫塔木德·蘇卡（Sukkah）五十二頁上欄：

ארמית מקורית **(亞蘭語原文):** מָה הֶסְפֵּד זֶה? ר׳ דוסא וְרַבָּנָן — חַד אָמַר: עַל מָשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף שֶׁנֶּהֱרַג; וְחַד אָמַר: עַל יֵצֶר הָרָע שֶׁנֶּהֱרַג

Mah hesped zeh? R' Dosa v'Rabbanan — chad amar: al Mashiach ben Yosef sheneherag; v'chad amar: al yetzer hara sheneherag

「此哀哭是為何故？拉比多薩與眾拉比——一位說：是為被殺的約瑟之子彌賽亞而哀哭；另一位說：是為被殺的惡慾（yetzer hara）而哀哭。」

וממשיך **(接續):** בשלמא למאן דאמר על משיח בן יוסף שנהרג — היינו דכתיב «והביטו אלי את אשר דקרו וספדו עליו כמספד על היחיד» (זכריה י״ב:י

Bishlama l'man d'amar al Mashiach ben Yosef sheneherag — haynu dikh'tiv "v'hibitu elai et asher daqaru v'safdu alav k'misped al hayachid"

「按照那位說『是為被殺的約瑟之子彌賽亞』的意見——此正合乎經上所寫：『他們必仰望我，就是他們所扎的，必為他悲哀，如喪獨生子。』」

ניתוח:

מזהה talmud הנה — הגמרא עצמה מפרשת את זכריה י״ב:י על «משיח בן יוסף» — אדם יחיד ש«נהרג». אי פרוסופון — כמשיח — את «אשר דקרו» (πρόσωπον) — ולא כאומה.

看——蓋瑪拉（Gemara）本身將撒迦利亞十二章十節解釋為「約瑟之子彌賽亞」——一個被殺的個人。塔木德指認「所扎的」為彌賽亞——一個位格（πρόσωπον）——而非一個民族。

2.7 ישעיהו נ״ב:יג — תרגום יונתן

2.7 以賽亞書五十二章十三節——塔古姆·約拿單

נוסח המסורה:

הִנֵּה יַשְׂכִּיל עַבְדִּי יָרוּם וְנִשָּׂא וְגָבַהּ מְאֹד

Hineh yaskil avdi, yarum v'nisa v'gavah m'od

「看哪，我的僕人必行事有智慧，必被高舉上升，且成為至高。」

תרגום יונתן **(塔古姆·約拿單):**

הָא יַצְלַח עַבְדִּי מְשִׁיחָא יִסְגֵּי וְיִתְקַף וְיִתְרַמְרַם לַחֲדָא

Ha yatzlach avdi M'shicha, yisgei v'yitqaf v'yitramram lachada

「看哪，我的僕人彌賽亞必亨通，他必增長、強盛且極其被高舉。」

תרגום השבעים (LXX):

ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται καὶ δοξασθήσεται σφόδρα

Idou sunēsei ho pais mou, kai hupsōthēsetai kai doxasthēsetai sphodra

「看哪，我的僕人（ὁ παῖς μου——陽性單數）必有智慧，必被高舉且極其得榮耀。」

ניתוח:

טו תרגום יונתן — שהוא הנוסח הארמי הקדום לנביאים — מזהה את «עבדי» במפורש כ«מְשִׁיחָא» (משיח). לא «ישראל». לא «עם». לא «ארץ». אלא «מְשִׁיחָא» — המשיח — אדם יחיד.

塔古姆·約拿單——先知書之古亞蘭語譯本——明確地將「我的僕人」指認為「彌賽亞」（מְשִׁיחָא）。不是「以色列」。不是「民族」。不是「土地」。而是「彌賽亞」——一個人。

מירוס ג׳: ראיות מן התלמוד והמשנה

第參章：來自塔木德與米示拿的證據

3.1 סנהדרין צ״ח ע״ב — שמות המשיח

3.1 公會（Sanhedrin）九十八頁下欄——彌賽亞的名字

ארמית מקורית:

מַה שְּׁמוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ? דְּבֵי ר׳ שִׁילָא אָמְרִי: שִׁילֹה שְׁמוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר «עַד כִּי יָבֹא שִׁילֹה». דְּבֵי ר׳ יַנַּאי אָמְרִי: יִנּוֹן שְׁמוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר «יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם, לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ». דְּבֵי ר׳ חֲנִינָא אָמְרִי: חֲנִינָא שְׁמוֹ... וְרַבָּנָן אָמְרִי: חִיוָּרָא דְּבֵי רַבִּי שְׁמוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר «אָכֵן חֳלָיֵינוּ הוּא נָשָׂא וּמַכְאֹבֵינוּ סְבָלָם, וַאֲנַחְנוּ חֲשַׁבְנֻהוּ נָגוּעַ מֻכֵּה אֱלֹהִים וּמְעֻנֶּה»

Mah sh'mo shel Mashiach? D'vei R' Shila amri: Shiloh sh'mo… D'vei R' Yanai amri: Yinon sh'mo… D'vei R' Chanina amri: Chanina sh'mo… V'Rabbanan amri: Chivara d'vei Rabbi sh'mo, shene'emar "Akhen cholayeinu hu nasa umakh'oveinu s'valam, va'anachnu chashavnuhu nagu'a mukkeh Elohim um'uneh"

「彌賽亞的名字是甚麼？拉比西拉學院的人說：示羅是他的名字，如經上說：『直等到示羅來到。』拉比雅奈學院的人說：伊農（Yinon）是他的名字，如經上說：『他的名字必存到永遠，在日頭之前他的名是伊農。』拉比哈尼拿學院的人說：哈尼拿是他的名字……眾拉比說：『拉比學院的那位患病者』是他的名字，如經上說：『他誠然擔當了我們的

疾病，背負了我們的痛苦；我們卻以為他受責罰，被神擊打苦待了。』（以賽亞書五十三章四節）」

ניתוח:

שימו לב: הגמרא שואלת «מַה שְּׁמוֹ» — «שמו» — לשון יחיד. שואלת על «שם» — כמו שם של אדם. התשובות כולן הן שמות פרטיים: שילה, ינון, חנינא, «חיוורא דבי רבי» (המצורע של בית הרב). ולא «ישראל», לא «עם», לא «ארץ».

請注意：蓋瑪拉問的是「彌賽亞的名字（שְׁמוֹ，單數）是甚麼」——問的是「名字」——如同問一個人的名字。所有的回答都是專有名稱：示羅、伊農、哈尼拿、「拉比學院的那位患病者」。而非「以色列」，非「民族」，非「土地」。

קאי עוד — הרבנים מצטטים ישעיהו נ״ג:ד («אכן חליינו הוא נשא») כנאמר על המשיח! אותו סימייני כי לפני רש״י, הרבנים ראו בישעיהו נ״ג פרק משיחי — על אדם יחיד.

更重要的是——眾拉比引用以賽亞書五十三章四節（「他誠然擔當了我們的疾病」）作為論及彌賽亞之經文！這表明在拉希之前，眾拉比視以賽亞書五十三章為彌賽亞章節——論及一個人。

3.2 סנהדרין צ״ח ע״א — המשיח יושב בשער רומי

3.2 公會九十八頁上欄——彌賽亞坐在羅馬城門

ארמית מקורית:

> «היכן הוא יושב?» — «אפתחא דרומי». «ובמה ניכר?» — «יתיב ביני עניי סובלי חלאים; כולן שרו ואסירי בחד זימנא, והוא שרי חד ואסיר חד, אמר: דילמא מבעינא, לא אשתהי»
>
> *"Heikhan hu yoshev?" — "A'pitcha d'Romi." "Uvmah nikar?" — "Yativ beinei aniyei sov'lei chala'im; kulhon shari v'asri b'chad zimna, v'hu shari chad v'asir chad, amar: dilma miv'ina, lo ishtahi"*
>
> 「『他坐在哪裡？』——『在羅馬城門口。』『如何辨認他？』——『他坐在貧窮的患病者中間；他們都一次解開所有繃帶再一起重新包紮，但他解開一條再紮一條，解開一條再紮一條，心想：也許我會被召喚，我不能耽延。』」

ניתוח:

הגמרא מתארת את המשיח כאדם ממשי — יושב במקום ספציפי, עושה פעולה ספציפית (מטפל בפצעיו), ומדבר אנושי — לא של «אומה» או «ארץ». אומה אינה «יושבת בשער רומי». ארץ πρόσωπον (אומר). זוהי תיאור של «אינה «מטפלת בפצעיה אחד אחד».

蓋瑪拉描繪彌賽亞為一個真實的人——坐在特定地點，做特定動作（包紮傷口），且說話。這是對一個人類位格之描繪——而非「民族」或「土地」。民族不會「坐在羅馬城門口」。土地不會「一條一條地包紮傷口」。

3.3 «סנהדרין צ״ח ע״ב — «דוד אחר

3.3 公會九十八頁下欄——「另一位大衛」

ארמית/עברית מקורית:

> אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב: עָתִיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהַעֲמִיד לָהֶם דָּוִד אַחֵר, שֶׁנֶּאֱמַר: «וְעָבְדוּ אֵת ה׳ אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דָּוִד מַלְכָּם אֲשֶׁר אָקִים לָהֶם» (ירמיהו ל׳:ט)
>
> *Amar Rav Yehudah amar Rav: Atid HaQadosh Barukh Hu l'ha'amid lahem David acher, shene'emar: "V'avdu et Hashem Eloheihem v'et David malkam asher aqim lahem"*
>
> 「拉夫·猶大說，拉夫曾說：至聖者，願祂被稱頌，將來必為他們興起另一位大衛，如經上說：『他們必事奉耶和華他們的神，和我為他們所興起的王大衛。』（耶利米書三十章九節）」

ניתוח:

להעמיד להם דוד אחר» — «לעורר/להקים עבורם דוד אחר». «דוד» הוא שם אדם. «אחר» = אחד חדש. זהו» אדם מסוים — לא ארץ, לא עם, לא מושג מופשט.

「為他們興起另一位大衛」——「大衛」是一個人名。「另一位」（אַחֵר）= 一個新的。此乃一特定的人——不是土地，不是民族，不是抽象概念。

מירוס ד׳: הרמב״ם — המשיח הוא מלך

第肆章：邁蒙尼德（Rambam）——彌賽亞是一位王

הרמב״ם (ר׳ משה בן מימון, 1138–1204), בהלכות מלכים ומלחמות, פרק י״א, הלכה ד׳:

邁蒙尼德（R' Moshe ben Maimon，1138–1204），《王律》（Hilkhot Melakhim uMilchamot），第十一章，第四條：

עברית מקורית: וְאִם יַעֲמֹד מֶלֶךְ מִבֵּית דָּוִד הוֹגֶה בַּתּוֹרָה וְעוֹסֵק בְּמִצְוֹת כְּדָוִד אָבִיו, כְּפִי תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב וְשֶׁבְּעַל פֶּה, וְיָכֹף כָּל יִשְׂרָאֵל לֵילֵךְ בָּהּ וּלְחַזֵּק בִּדְקָהּ, וְיִלָּחֵם מִלְחֲמוֹת ה׳ — הֲרֵי זֶה בְּחֶזְקַת שֶׁהוּא מָשִׁיחַ.

V'im ya'amod melekh mibeit David hogeh baTorah v'oseq b'mitzvot k'David aviv, k'fi Torah shebikhtav v'sheb'al peh, v'yakhof kol Yisrael leilekh bah ulchazek bidqah, v'yilachem milchamot Hashem — harei zeh b'chezqat shehu Mashiach.

「若有一位王從大衛家興起，勤勉研習妥拉，遵行誡命如他的先祖大衛一般，按照成文律法和口傳律法，並強制全以色列人遵行其中，堅固其破口，且爭戰耶和華的戰爭——此人便可被推定為彌賽亞。」

וממשיך: אִם עָשָׂה וְהִצְלִיחַ וּבָנָה מִקְדָּשׁ בִּמְקוֹמוֹ וְקִבֵּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל — הֲרֵי זֶה מָשִׁיחַ בְּוַדַּאי

Im asah v'hitzliach uvnah miqdash bimqomo v'qibetz nidchei Yisrael — harei zeh Mashiach b'vadai

「若他成功了，在原址建造了聖殿，並聚集了以色列的流散者——此人便確定是彌賽亞。」

ניתוח:

הרמב״ם — הפוסק הגדול ביותר בהלכה — מגדיר את המשיח כ:

邁蒙尼德——最偉大的哈拉卡（Jewish law）裁定者——將彌賽亞定義為：

מֶלֶךְ אינאס (βασιλεύς — 王) — לא ארץ / 一位王（**מֶלֶךְ**）**——**不是土地

מִבֵּית דָּוִד אינאס (ἐξ οἴκου Δαβίδ — 出自大衛家) — לא עם מופשט / 出自大衛家**——**不是抽象民族

הוֹגֶה בַּתּוֹרָה אינאס» (מי שלומד תורה) — ארץ אינה «לומדת תורה / 研習妥拉者**——**土地不會「研習妥拉」

עוֹסֵק בְּמִצְוֹת אינאס (מי שמקיים מצוות) — אומה אינה «עושה מצוות» באופן יחיד / 遵行誡命者**——**民族不會以單數方式「遵行誡命」

יִלָּחֵם אינאס (πολεμήσει) — אדם אחד שנלחם / 爭戰者**——**一個人在爭戰

בָּנָה מִקְדָּשׁ אינאס (בונה בית המקדש) — אדם שבונה / 建造聖殿者**——**一個人在建造

קִבֵּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל אינאס? — המשיח מקבץ את ישראל; אם הוא עצמו ישראל, מי מקבץ את מי / 聚集以色列的流散者**——**彌賽亞聚集以色列；若他本身就是以色列，誰聚集誰？

«מירוס ה׳: סתירות לוגיות בשיטת «המשיח הוא ישראל

第伍章：「彌賽亞即以色列」之邏輯矛盾

5.1 המשיח מושיע את ישראל — אם הוא ישראל, מי מושיע את מי?

5.1 彌賽亞拯救以色列——若他即以色列，誰拯救誰？

ירמיהו כ״ג:ה–ו:

> **נוסח המסורה:** הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם ה׳ וַהֲקִמֹתִי לְדָוִד צֶמַח צַדִּיק וּמָלַךְ מֶלֶךְ וְהִשְׂכִּיל וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאָרֶץ: בְּיָמָיו תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לָבֶטַח
>
> *Hineh yamim ba'im n'um Hashem vaHaqimoti l'David Tzemach Tzaddiq umalakh melekh v'hiskil v'asah mishpat utzedaqah ba'aretz. B'yamav tivasha Yehudah v'Yisrael yishkon lavetach*
>
> 「耶和華說：看哪，日子將到，我要給大衛興起一個公義的苗裔，他必掌權作王，行事有智慧，在地上施行公平和公義。在他的日子，猶大必得救，以色列必安然居住。」
>
> **LXX:** ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ ἀναστήσω τῷ Δαυιδ ἀνατολὴν δικαίαν, καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς καὶ συνήσει… ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ σωθήσεται Ιουδας καὶ Ισραηλ κατασκηνώσει πεποιθώς
>
> 「看哪，日子將到，主說，我必給大衛興起一公義的苗裔，有一位王必作王掌權且有智慧……在他的日子，猶大必得救，以色列必安然居住。」
>
> **תרגום יונתן:** הָא יוֹמַיָּא אָתַיָּא אֲמַר ה׳ וַאֲקִים לְדָוִד מְשִׁיחָא צַדִּיקָא
>
> *Ha yomaya ataya amar Hashem va'aqim l'David M'shicha tzaddiqa*
>
> 「看哪，日子將到，耶和華說，我必給大衛興起公義的彌賽亞。」

ניתוח:

הנביא אומר: «בְּיָמָיו תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לָבֶטַח». כלומר — «בימי המשיח, ישראל יוושע». אם המשיח הוא ישראל — אז «בימי ישראל, ישראל יוושע» — זהו טאוטולוגיה חסרת משמעות. הכתוב מבחין בבירור בין «הצמח הצדיק» (= המשיח) לבין «ישראל» (= העם הנושע).

先知說：「在他的日子，猶大必得救，以色列必安然居住。」也就是說——「在彌賽亞的日子裡，以色列將得救。」若彌賽亞就是以色列——則變成「在以色列的日子裡，以色列得救」——這是毫無意義的同義反復。經文清楚地區分「公義的苗裔」（＝彌賽亞）與「以色列」（＝被拯救的民族）。

5.2 המשיח «מקבץ נדחי ישראל» — ישראל אינו יכול לקבץ את עצמו

5.2 彌賽亞「聚集以色列的流散者」——以色列不能聚集自身

ישעיהו יא:יב:

> **נוסח המסורה:** וְנָשָׂא נֵס לַגּוֹיִם וְאָסַף נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפֻצוֹת יְהוּדָה יְקַבֵּץ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ
>
> *V'nasa nes lagoyim v'asaf nidchei Yisrael unfutzot Yehudah y'qabetz me'arba kanfot ha'aretz*
>
> 「他必向列國豎立旗幟，招回以色列被趕散的人，聚集猶大四散的人，從地的四方。」

אם «הוא» (המשיח) = ישראל, אז: «ישראל אוסף נדחי ישראל» — סתירה לוגית.

若「他」(彌賽亞) = 以色列，則：「以色列聚集以色列被趕散的人」——邏輯矛盾。

5.3 המשיח «מלך על ישראל» — ישראל אינו מולך על עצמו

5.3 彌賽亞「作以色列的王」——以色列不能作自己的王

יחזקאל ל״ז:כד–כה:

> **נוסח המסורה:** וְעַבְדִּי דָוִד מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם וְרוֹעֶה אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם... וְדָוִד עַבְדִּי נָשִׂיא לָהֶם לְעוֹלָם
>
> *V'avdi David melekh aleihem v'ro'eh echad yihyeh l'khulam… v'David avdi nasi lahem l'olam*
>
> 「我的僕人大衛必作他們的王，眾人必歸一個牧人⋯⋯我的僕人大衛必永遠作他們的王(君)。」
>
> **LXX:** καὶ δοῦλός μου Δαυιδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν
>
> 「我的僕人大衛必在他們中間作元首。」

«מלך עליהם» — המשיח שולט «עליהם» = על ישראל. הוא ≠ ישראל. הוא שולט על ישראל.

「作他們的王」——彌賽亞統治「他們」= 以色列。他 ≠ 以色列。他統治以色列。

מירוס ו׳: עדויות רבנים היסטוריים נגד הפירוש הקולקטיבי

第陸章：反對集體性詮釋之歷史拉比見證

6.1 2) רבי שמעון בן יוחאי (סαι.)

6.1 拉比西門·本·約海（二世紀）

זוהר, פרשת שמות (ב:ריב ע״א):

> רבי שמעון קם על רגליו ואמר: «פתח ואמר — נשמתא דמלכא משיחא... ובההוא זמנא יתער קודשא בריך הוא על עמיה ויפרוק להון»
>
> *Rabbi Shimon qam al raglav v'amar: "Patach v'amar — nishmata d'Malka M'shicha… uvhahu zimna yit'ar Qudsha Brikh Hu al amei v'yifroq l'hon"*
>
> 「拉比西門站起來說：『且開口說——彌賽亞王的靈魂……在那時，至聖者將為祂的子民覺醒並救贖他們。』」

ניתוח: «נשמתא דמלכא משיחא» — «彌賽亞王的靈魂」。נשמה = של אדם. לא של ארץ.

「彌賽亞王的靈魂」（נשמתא דמלכא משיחא）。靈魂（נשמה）= 屬於一個人的。不是屬於土地的。

6.2 1263) רמב״ן (נחמנידס) — ויכוח ברצלונה)

6.2 拉姆班（Nachmanides）——巴塞隆納辯論（1263）

סטון ויכוח של ברצלונה (1263), הרמב״ן (ר׳ משה בן נחמן) לא טען שהמשיח הוא ישראל. הוא אישר כי המשיח הוא אדם שטרם בא:

在巴塞隆納辯論（1263年）中，拉姆班並未主張彌賽亞即以色列。他確認彌賽亞是一個尚未來臨的人：

> **מדברי הרמב״ן בוויכוח:** «ומפורסם אצלנו שהמשיח הוא אדם מזרע דוד שיבוא בזמנו ויבנה המקדש ויקבץ נדחי ישראל»
>
> *"Umfursam etzlenu sheHaMashiach hu adam mizera David sheyavo bizmanno v'yivneh haMiqdash viykabetz nidchei Yisrael"*
>
> 「在我們中間眾所周知，彌賽亞是一個出自大衛後裔的人（אדם），他將在他的時候來臨，建造聖殿，並聚集以色列的流散者。」

ניתוח:

הרמב״ן אומר בלשון מפורשת: «המשיח הוא **אדם מזרע דוד**». לא «ישראל». לא «ארץ». לא «עם בכללותו». אלא «אדם» (ἄνθρωπος) — בן אנוש יחיד ומסוים.

拉姆班以明確的語言說:「彌賽亞是一個人(אדם / ἄνθρωπος)出自大衛後裔。」不是「以色列」。不是「土地」。不是「民族整體」。而是「一個人」——一個特定的個人。

6.3 2) עקיבא ובר כוכבא (סר׳ αι.)

6.3 拉比阿基巴與巴爾·科赫巴(二世紀)

כפי שכותב הרמב״ם (依邁蒙尼德所述):

> «הרי רבי עקיבא חכם גדול מחכמי המשנה היה, והוא היה נושא כליו של בן כוזבא המלך, והוא היה אומר עליו שהוא המלך המשיח»
>
> *"Harei Rabbi Aqiva chakham gadol me'chakhmei haMishnah hayah, v'hu hayah nosei kelav shel Ben Kozba haMelekh, v'hu hayah omer alav shehu haMelekh haMashiach"*
>
> 「拉比阿基巴是米示拿聖賢中的大學者，他是本·科西巴王的侍從，他曾說此人便是彌賽亞王。」

ניתוח:

ר׳ עקיבא — מגדולי התנאים — האמין שבר כוכבא הוא המשיח. בר כוכבא היה **אדם אחד** — לוחם, מנהיג, אדם בשר ודם. ר׳ עקיבא לא אמר «ישראל הוא המשיח». הוא הצביע על **אדם ספציפי**. גם כשהתברר שבר כוכבא אינו המשיח (כי נהרג בעוונות) — עדיין הרעיון שהמשיח הוא **אדם** נשאר בעינו.

拉比阿基巴——最偉大的坦拿之一——相信巴爾·科赫巴就是彌賽亞。巴爾·科赫巴是一個人——戰士、領袖、血肉之軀。拉比阿基巴沒有說「以色列就是彌賽亞」。他指向一個特定的人。即使後來確認巴爾·科赫巴不是彌賽亞(因他因罪被殺)，彌賽亞是一個人的概念依然不變。

6.4 ר׳ סעדיה גאון (882–942)

6.4 拉比薩阿迪亞·加昂(**882–942**)

ר׳ סעדיה גאון, בספרו «האמונות והדעות» (מאמר ח׳), מתאר את המשיח כאדם מבית דוד שיבוא ויגאל את ישראל. הוא מבחין בין «משיח בן יוסף» ו«משיח בן דוד» — שניהם בני אדם.

拉比薩阿迪亞·加昂在其著作《信仰與見解之書》(Emunot V'De'ot，第八篇)中，描述彌賽亞為出自大衛家的一個人，將來臨並救贖以色列。他區分「約瑟之子彌賽亞」與「大衛之子彌賽亞」——兩者皆為人。

מירוס ז׳: ראיות דקדוקיות ולשוניות

第柒章：文法與語言學證據

7.1 ישעיהו נ״ג — הלשון היא יחיד לאורך כל הפרק

7.1 以賽亞書五十三章——全章使用單數語言

בפרק ישעיהו נ״ג, כל התיאורים של ה«עבד» הם בלשון **יחיד זכר**:

在以賽亞書五十三章中，對「僕人」的所有描述都使用陽性單數：

עברית	תעתיק	דקדוק	תרגום (中文)
מַרְאֵה**וּ**	mar'e**hu**	כינוי יחיד ז׳	他的面貌
נִבְזֶה	nivzeh	נפעל יחיד	他被藐視
חֳלָיֵ**נוּ** הוּא נָשָׂא	cholaye**nu** hu nasa	הוא (יחיד) נשא	他擔當了我們的疾病
וַה׳ הִפְגִּיעַ בּ**וֹ**	vaHashem hifgi'a b**o**	ב + כינוי יחיד	耶和華使（我們的罪孽）歸在他身上
מֵעֹצֶר וּמִמִּשְׁפָּט **לֻקָּח**	me'otzer umimishpat **luqach**	פועל יחיד	他從壓迫和審判中被取去
וְאֶת דּוֹר**וֹ**	v'et dor**o**	כינוי יחיד	他的世代
נִגְזַר מֵאֶרֶץ חַיִּים	nigzar me'eretz chayyim	נפעל יחיד	他從活人之地被剪除
קִבְר**וֹ**	qivr**o**	כינוי יחיד	他的墓
בְּמוֹתָ**יו**	b'motav	כינוי שלו	在他的死中

ניתוח:

אם «העבד» = ישראל (אומה), הפסוקים היו צריכים להיכתב בלשון **רבים**: «מראיהם», «נבזו», «חלאינו הם נשאו», «נקברו», «במותם». אבל הנביא כותב בלשון יחיד עקבית מתחילת הפרק ועד סופו. דקדוק עברי בסיסי מוכיח: זהו אדם אחד.

若「僕人」＝ 以色列（民族），經文應使用複數：「他們的面貌」、「他們被藐視」、「他們擔當了」、「他們被埋」、「在他們的死中」。但先知自始至終使用一貫的單數形式。基本的希伯來文法證明：這是一個人。

7.2 תהלים ב׳ — «משיחו» = «他的受膏者»

7.2 詩篇第二篇——「他的受膏者」

נוסח המסורה:

> לָמָּה רָגְשׁוּ גוֹיִם וּלְאֻמִּים יֶהְגּוּ רִיק... עַל ה׳ וְעַל מְשִׁיחוֹ... אֲנִי נָסַכְתִּי מַלְכִּי עַל צִיּוֹן הַר קָדְשִׁי... בְּנִי אַתָּה אֲנִי הַיּוֹם יְלִדְתִּיךָ
>
> *Lamah ragshu goyim ul'umim yehgu riq… al Hashem v'al M'shicho… Ani nasakhti Malki al Tziyyon har qodshi… B'ni atah ani hayom y'lidtikha*
>
> 「為何列國騷動？萬民為何謀算虛妄的事？……要對抗耶和華，對抗他的受膏者……我已立我的王在錫安我的聖山上……你是我的兒子，我今日生了你。」
>
> **LXX:** ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη… κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ… υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε
>
> 「為何列國騷動……要抵擋主和他的受膏者（χριστός，陽性單數）……你是我的兒子，我今日生了你。」

מגמרא סוכה נ״ב ע״א:

> אמר ליה הקב״ה למשיח בן דוד (שיתגלה במהרה בימינו): שאל ממני ואתנה לך, שנאמר: «אספרה אל חוק ה׳ אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך, שאל ממני ואתנה גוים נחלתך» (תהלים ב:ז–ח)
>
> *"Amar leih HaQadosh Barukh Hu l'Mashiach ben David (sheyitgaleh bimherah b'yameinu): Sh'al mimeni v'etnah lakh, shene'emar: Asapra el choq Hashem, amar elai: B'ni atah ani hayom y'lidtikha, sh'al mimeni v'etnah goyim nachalatekha"*
>
> 「至聖者對大衛之子彌賽亞（願他速速在我們的日子顯現）說：向我求，我就賜給你，如經上所記：我要傳講耶和華的旨意，他對我說：你是我的兒子，我今日生了你；你求我，我就將列國賜你為基業。（詩篇二:七–八）」

ניתוח:

הגמרא מפרשת תהלים ב׳ כנאמר ל«משיח בן דוד» — בלשון יחיד, כאדם שה׳ מדבר אליו ישירות. «בני אתה» — ביחיד. «שאל ממני» — ביחיד. אין פה אומה. יש פה אדם אחד.

蓋瑪拉將詩篇第二篇解釋為對「大衛之子彌賽亞」所說——以單數形式，作為神直接對其說話的一個人。「你是我的兒子」——單數。「向我求」——單數。這裡沒有民族。這裡只有一個人。

מירוס ח׳: מסקנה

第捌章：結論

סיכום הראיות / 證據總結

אי ראיות שהוצגו מוכיחות בבירור:

所呈列之證據清楚地證明：

א. מן התנ״ך / 來自塔納赫：

כל הנבואות המשיחיות כתובות בלשון **יחיד זכר** — «ילד», «בן», «חוטר», «נצר», «צמח», «מושל», «מלך». הן מתארות אדם שנולד (מיכה ה׳:א), שולט (ישעיהו ט׳:ה), נהרג (דניאל ט׳:כו), מקבץ את ישראל (ישעיהו י״א:יב), ומולך על ישראל (יחזקאל ל״ז:כד).

所有彌賽亞預言皆以陽性單數寫成——「嬰孩」、「子」、「嫩枝」、「枝條」、「苗裔」、「掌權者」、「王」。它們描述一個出生的人（彌迦五:一）、統治的人（以賽亞九:五）、被殺的人（但以理九:二十六）、聚集以色列的人（以賽亞十一:十二）、作以色列之王的人（以西結三十七:二十四）。

ב. מן התרגומים / 來自塔古姆：

תרגום אונקלוס (בראשית מ״ט:י) ותרגום יונתן (ישעיהו נ״ב:יג, מיכה ה׳:א, ירמיהו כ״ג:ה) — כולם מזהים את המשיח כ«מְשִׁיחָא» — אדם יחיד מזרע דוד.

塔古姆·昂克洛斯（創世記四十九:十）與塔古姆·約拿單（以賽亞五十二:十三、彌迦五:一、耶利米二十三:五）——全部將彌賽亞指認為「מְשִׁיחָא」——一個出自大衛後裔的人。

ג. מן התלמוד / 來自塔木德：

סנהדרין צ״ח — המשיח יש לו **שם**, הוא **יושב** במקום ספציפי, הוא **מדבר**. ישעיהו נ״ג:ד מצוטט עליו ישירות. סוכה נ״ב — זכריה י״ב:י מפורש על «משיח בן יוסף שנהרג» — אדם שנהרג.

公會九十八——彌賽亞有名字，他坐在特定地點，他說話。以賽亞五十三:四被直接引用論及他。蘇卡五十二——撒迦利亞十二:十被解釋為「被殺的約瑟之子彌賽亞」——一個被殺的人。

ד. מן הרמב״ם / 來自邁蒙尼德：

המשיח הוא «מלך מבית דוד» שלומד תורה, נלחם, בונה מקדש, ומקבץ נדחים.

彌賽亞是「出自大衛家的王」，研習妥拉、爭戰、建造聖殿、聚集流散者。

ה. מן הרמב״ן / 來自拉姆班：

«המשיח הוא אדם מזרע דוד» — אמירה ישירה ומפורשת.

「彌賽亞是一個出自大衛後裔的人」——直接且明確之陳述。

ו. לוגיקה / 邏輯：

אם המשיח = ישראל, אז: מי מקבץ את ישראל? מי מולך על ישראל? מי מושיע את ישראל? מי נולד בבית לחם? מי «נכרת»? מי יושב בשער רומי? הפירוש הקולקטיבי מייצר סתירות בלתי ניתנות לפתרון.

若彌賽亞＝以色列，則：誰聚集以色列？誰作以色列的王？誰拯救以色列？誰出生於伯利恆？誰被「剪除」？誰坐在羅馬城門口？集體性詮釋產生無法解決的矛盾。

הפסיקה / 裁定

לפיכך, על פי כל עדויות הכתוב, התרגום, התלמוד, המשנה, הרמב״ם, הרמב״ן, ר׳ סעדיה גאון, ור׳ עקיבא:

因此，依據經文、塔古姆、塔木德、米示拿、邁蒙尼德、拉姆班、拉比薩阿迪亞·加昂及拉比阿基巴之所有見證：

הדידאסקאליא «המשיח הוא ישראל» אינאי λάθος (שגויה).

「彌賽亞即以色列」之教義乃是錯誤的（**λάθος**）。

המשיח אינאי πρόσωπο ένα — ανθρωπος, זכר, מזרע דוד, מלך, שיבוא וְיִגְאַל אֶת יִשְׂרָאֵל.

彌賽亞乃是一個位格（**πρόσωπο**）——一個人（**ἄνθρωπος**），男性，出自大衛後裔，一位王，將來臨並救贖以色列。

חתימה / 結語

> כִּי כֹה אָמַר ה׳ צְבָאוֹת: עוֹד אַחַת מְעַט הִיא וַאֲנִי מַרְעִישׁ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ... וּבָאוּ חֶמְדַּת כָּל הַגּוֹיִם (חגי ב׳:ו–ז)
>
> *Ki khoh amar Hashem Tz'va'ot: Od achat m'at hi va'ani mar'ish et hashamayim v'et ha'aretz… uva Chemdat kol hagoyim*
>
> 「因為萬軍之耶和華如此說：過不多時，我必再一次震動天地……萬國所羨慕的必來到。」（哈該書二:六–七）

τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ· ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείσω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν… καὶ ἥξει τὰ ἐκλεκτὰ πάντων τῶν ἐθνῶν (LXX)

יָבוֹא מְהֵרָה בְיָמֵינוּ. אָמֵן.

願他速速在我們的日子來臨。阿們。

נכתב על ידי עבדו של התורה 撰寫者：妥拉之僕